



Hangulat gyertyafényben

A Kodály együttes elnökasszonyának Szabó Katalinnak kezdeményezésére és irányításával megalakult a Karaván Bizottság, Szöcs Klári az Arany János iskola igazgatónője az egyesületek önkénteseit fogta össze, és méltó segítőkre találtak Endes Erika, Várkonyi Piroska és Ábrahám Béla személyében.

És jöttek az önkéntes segítők is: a magyar rendezvények szinte állandó és nélkülözhetetlen alakja Prandovszky András bácsi, a kiszolgáló részt felállító Horváth István, Székely Árpád és társai, az Árpád



Népviseleti kiállítás

terem berendezését és takarítását vállaló Novák Károly házmester. Varga István, aki hosszú-hosszú évek óta feldíszíti kívül-belül virágokkal a Magyar Házat, Papp Zoltán "újonc karavános szakács" léteére Forrai Zsuzsa és az asszonyok segítségével nem vallott szégyent a konyhán; visszatért Szeles Erzséni néni is az ételkiosztó asztal mögé, az ő gyakorlatának is köszönhető, hogy szinte zökkenőmentes volt a több ezer vendég kiszolgálása. Külön-külön névszerint felsorolni minden önkéntest meghaladja egy cikk kereteit, de mindegyiküknek egyenként és együtt őszinte szívből gratulálunk csakúgy mint a Bácska-Bánát Kör, a Kertészek, az Orbán Balázs Társaság, a Vadász Egyesület, a Kodály Együttes, a Körösi Csoma Társaság tagjainak, valamint az Arany János és a Helikon iskolák tanárainak és diákjainak.



Németh Mónika és Gajárszky Irén kiállítása

A Bizottság és az ő odaadó, önzetlen munkájuk, segítőkészségük nélkül most nem írhatnánk azt, hogy a 2003. évi Budapest Pavilon a Karavánok történetében az egyik, ha nem a legsikeresebb volt.

A Karaván Bizottság a rendezvénysorozat tiszta bevételét a Magyar Ház megsegítésére ajánlotta fel. Viszontgesztusként a Ház vezetősége térítésmentesen adta használatba a helyiségeket.

Lapunk szombaton este látogatott el a Budapest Pavilonba, pontosan akkor, amikor a közeli transzformátorház kigyulladt és a környék így a Budapest Pavilon is sötétségbe borult. Az este 7-től 11-ig tartó áramszünet azonban nem hozta zavarba a rendezőket. Percek alatt a gyertyák tucatjai lobbantak lángra az asztalokon, a színpadon, a bárban és a kiszolgáló

7. oldal

pultokon. A közönség pedig láthatóan élvezte a boros pincék hangulatát idéző világitást és késő éjszakaiig kitartott. Egyedül a program lett egy kicsit kurtább, de a Csík Népzene Együttes kitűnő muzsikája, a Jászsági Néptánc Csoport fergeteges táncegyüttesei és Péntes István operaénekes műsorán kívüli beugrása kárpótolta a helyzetet egyébként is élvező közönséget.

Szerencsére még nappali fényben láthattuk a kiállítótermekben Németh Mónika csodálatos hímzéseit és Gajárszky Irén gazdagon díszített keramiáit, Németh László festőművész alkotásait, a népviseleti bemutatót és tiszteleggettünk a Nobel-díjasainkat bemutató kiállítás előtt.

Végezetül soroljuk fel még egyszer a siker kovacsait a színpadon: Jászsági Néptánc Csoport, Csík Népzene Együttes, Kodály Együttes, Vadkelet Együttes, Kecskeszem Együttes, Kitcheneri Kossuth Tánc Csoport, Mackinaw Tánc Csoport, Helikon Palotás Tánccsoport, valamint Horváth Zsolt és együttese.

Még egyszer gratulálunk a Bizottságnak, minden rendezőnek, önkéntesnek, szereplőnek - jövőre újra együtt, ugyanitt!

B.L.